

Folketingets Socialudvalg

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 3. december 2013

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

**Under henvisning til Folketingets Socialudvalgsbrev af 26. september 2013 følger hermed social-, børne- og integrationsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 427 (SOU Alm. del).
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Benedikte Kiær (K).**

Ansvarlig: DHO
Sagsnr. 2013 - 8296

Spørgsmål nr. 427:

"Ministeren bedes kommentere sagen, jf. artikel fra www.dr.dk af den 26. september 2013: 'På flugt fra myndighederne: Danske forældre har skjult søn i 15 måneder'. Det fremgår, at drengen ikke har gået i skole i den tid. Hvad er ministerens holdning til denne sag, herunder at hverken de kommunale myndigheder eller politiet ikke har sikret, at drengen har kunnet komme i skole, hvilket han ellers har ret til både ifølge den danske grundlov og FN's Børnekonvention, eller at afgørelsen om tvangsfjernelse er blevet effektueret? Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at dette ikke sker igen?"

Svar:

Jeg mener, at det er en meget uholdbar situation for et barn at leve under jorden i 15 måneder. Det er altid ulykkeligt, når det er nødvendigt at anbringe et barn uden for hjemmet og særligt, når det ikke lykkes at opnå forældrenes accept af anbringelsen. Men løsningen må aldrig være et liv under jorden.

Kommunerne er forpligtet til at give udsatte børn og unge den støtte, de har behov for. Det er i den forbindelse vigtigt, at kommunerne er opmærksomme på servicelovens mulighed for at træffe akutte afgørelser. Efter servicelovens § 75 kan formanden for børn og unge-udvalget således træffe en foreløbig afgørelse om bl.a. anbringelse uden for hjemmet uden samtykke i de situationer, hvor barnets eller den unges øjeblikkelige behov ikke kan afventes, at sagen behandles i børn og unge-udvalget. Det kan f.eks. være relevant i tilfælde, hvor det vurderes, at der er en risiko for, at forældrene vil gå

under jorden med barnet for at unddrage sig en afgørelse fra børn og unge-udvalget.

Træffer børn og unge-udvalget en afgørelse om anbringelse uden for hjemmet uden samtykke, jf. servicelovens § 58, har kommunalbestyrelsen pligt til at fuldbyrde afgørelsen. Kommunerne har i den forbindelse mulighed for, mod behørig legitimation og uden retskendelse, at skaffe sig adgang til forældremyndighedens indehavers bolig, rum eller gemmer for at eftersøge og medtage barnet, jf. servicelovens § 64, stk. 2.

Kommunalbestyrelsen kan anmode politiet om at yde bistand til fuldbyrdelse af eksempelvis en afgørelse om anbringelse uden samtykke, jf. § 64, stk. 4, med henblik på at få adgang til boligen.

Såfremt forældrene er gået under jorden, er det en sag for politiet at foretage efterforskning og eftersøge barnet og forældrene, så kommunen kan effektuere anbringelsen.

Jeg kender alene den konkrete sag fra omtale i medierne og mener ikke på den baggrund, at der er behov for at iværksætte nye tiltag i forhold til kommunernes indsats for at fuldbyrde afgørelser efter serviceloven.

Jeg har anmodet justitsministeren om et bidrag til besvarelsen for så vidt angår de dele af spørgsmålet, som vedrører politiet.

Justitsministeren oplyser følgende:

"Justitsministeriet kan henvise til ministeriets besvarelse af 1. november 2013 af spørgsmål nr. 4 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg, som vedrører samme emne. Af besvarelsen, hvori er gengivet en udtalelse fra Rigspolitiet, fremgår følgende:

"Rigspolitiet kan indledningsvis oplyse, at Rigspolitiet i samarbejde med Social-, Børne- og Integrationsministeriet har udarbejdet retningslinjer til politikredsene vedrørende behandlingen af sager om børnebortførelse. Retningslinjerne, der senest er blevet revideret i august 2013, tager primært sigte på sager, hvor børn bortføres til udlandet af den ene forælder.

Det fremgår af retningslinjerne, at politiet ved modtagelse af en anmeldelse, eller når politiet på anden måde bliver opmærksom på tilfælde, hvor et barn er savnet eller mistænkes bortført, vil foretage en foreløbig vurdering af, hvorvidt der kan være tale om en overtrædelse af straffelovens § 215.

Efter straffelovens § 215 er det strafbart at unddrage personer under 18 år fra forældres eller anden rette vedkommendes myndighed eller forsorg.

I tilknytning hertil foretager politiet – alt efter sagens karakter – en foreløbig vurdering af, om §§ 156-157 i lov om social service (service-loven), der supplerer straffelovens bestemmelser, er overtrådt. Bestemmelserne omhandler blandt andet tilskyndelse eller hjælp til undvigelse til et barn eller en ung, der er anbragt uden for hjemmet. Endelig vurderes det, om der foreligger en anmodning om politiets bistand til at fuldbyrde en afgørelse på det sociale område, jf. servicelovens § 64, stk. 4, jf. stk. 1 og 2.

I de tilfælde hvor en kommune anmoder om politiets assistance til at lokalisere et barn, over for hvem der er truffet afgørelse om tvangsforanstaltninger, vil politiets efterforskning ske i tæt samarbejde med kommunen. Hvorledes efterforskningen tilrettelægges, vil afhænge af sagens karakter, men efterforskningen vil typisk indebære bl.a. afhøringer af pårørende med henblik på fastlæggelse og efterfølgende undersøgelse af mulige opholdssteder for barnet.

Rigspolitiet kan endvidere oplyse, at flere af landets politikredse har faste samarbejdsfora med kommunerne, hvor der er mulighed for drøftelse af sager og af samarbejdet generelt.

Rigspolitiet kan afslutningsvis oplyse, at Rigspolitiet under inddragelse af politikredsene vil undersøge, om der er behov for at justere og uddybe retningslinjerne i sager om lokalisering af børn, hvor der er truffet afgørelse om tvangsforanstaltninger.”

Rigspolitiet har supplerende om den konkrete sag oplyst følgende:

”København Politi har om den konkrete sag oplyst, at denne har været meget langvarig, hvilket bl.a. skyldes vanskeligheder med at fastlægge barnets opholdssted.”

Annette Vilhelmsen

/ Lise Stidsen Vandahl